

Rundskab om Forhold, der have foranlediget Overskridelser, og jeg seer heller ikke, at det egentlige Ansvar — forsaavidt der skulde være Tale om Ansvar — ved en slet Administration bliver dækket ved, at der bevilges et Tilskud. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget og haaber, at det vil friste en blid Skjæbne her i Thinget.

Besværelse: Den Bemærkning, som jeg tillod mig før, nøder mig i Anledning af den høitærede Ministers Uttring til at gaae nærmere ind paa Sagen. At jeg stillede den Anmodning til Ministeren at erklære sig om, hvorledes han vilde forholde sig, hvis der var en Dom, hvorved Ministeriet blev forpligtet til at betale en Sum Penge, som ikke var anvist, var foranlediget ved, at saavidt jeg har opfattet det, har der ytret sig den bestemte Anskuelse, at ibet man nægtede de 643 Rd. 1 β, var denne Nægtelse at forstaae paa den Maade, at Ministeren var uberegtiget til at udbetale denne Sum, selv om Vedkommende havde en Dom derfor. Det var om denne Anskuelse, at jeg ønskede en Udtalelse fra Ministeren; jeg har ingen Tvivl derom. Den bestemte Grændse, der er imellem den lovgivende og den dømmende Magt, stiller sig for mig aldeles klar. Naar der overgaaer Ministeriet en Dom, hvor efter det er forpligtet til at betale en Sum, vil det Ministerium, der ikke betaler, uagtet Summen ikke er anvist i Finantsloven, paadrage sig et moralsk Ansvar, det vil være at betragte Forholdene fra en urigtig Side at antage noget Andet. Rigsdagen er ligefrem forpligtet til at votere den Sum, som Ministeriet er bleven dømt til at betale. Er der Noget, der er en Form ved en Bevilling, er det her. Jeg mener derfor, at naar man har villet lægge den Betydning ind i, at man har nægtet de 643 Rd. 1 β, er man gaaet ud fra en Anskuelse, der er aldeles falsk.

Hvad den anden Bemærkning angaaer, jeg fremsatte, antager jeg, at den ærede Minister ikke ganske har opfattet den; den refererede sig navnlig til, at her var en Tillægsbevillingslov forkastet, som refererede sig til et tidligere afsluttet Regnskabsaar, og som havde Navn af Efterbevilling. Det var altsaa med Hensyn til

den, jeg maatte antage, at Landstinget havde vedkjendt sig det Princip, at Tillægsbevillingslove, som indeholde Efterbevillinger, ikke ere hensigtsmæssige; det var i den Anledning, jeg tillod mig at ytre, at jeg antog, at forsaavidt som de Beløb, der forlangtes, saaledes hængte sammen med andre Udgifter paa en vis Conto, var det forbunden med store Vanskeligheder, ja næsten umuligt for Rigsdagen at gaae ind derpaa, men at, forsaavidt det angik en enkelt Gjenstand, var det efter min Mening ikke forbunden med nogen Vanskelighed at gaae ind derpaa. Jeg har fremhævet dette navnlig med Hensyn til, at der findes ikke faa Poster, som tilhøre et allerede afsluttet Regnskabsaar, i denne Lov. Med Hensyn til det Exempel, den ærede Minister anførte, maa det erkjendes, at Summen var meget stor — saavidt jeg erindrer, den største enkelte Post, der findes i Lovforslaget, men den angaaer en Gjenstand for sig, om jeg maa bruge det Udtryk —; den angaaer Opførelsen af et Forbedringshuus i Sjælland og angaaer altsaa et afsluttet Regnskab og ikke en Bevilling paa en Conto, der indeholder mange forskjellige Poster. Det er altsaa meget langt fra min Hensigt at ville stemme mod dette Lovforslag, hvilket jeg heller ikke troer, laa i mine Ord. Hvad den ærede Minister har anført om det Dnsfælsige i for Rigsdagen at komme til Rundskab om Overskridelsen saa hurtigt som muligt, er jeg aldeles enig i. Det er ganske vist, at under det nuværende System er det i høi Grad ønskeligt, at Ministeriet snarest muligt andrager hos Rigsdagen om Bevilling af Penge, naar den i Finantsloven voterede Sum ikke har været tilstrækkelig. Men et andet Spørgsmaal er, om der ikke i saadanne Tillægsbevillingslove vilde findes ikke faa Poster, der snarere egne sig til Undersøgelse gennem Statsrevisionen end gennem Rigsdagen. Jeg troer, at man i saadanne Tilfælde bør henvise slige Poster til Statsrevisionen i det Haab, at den langt bedre vil kunne undersøge det hele Forhold, end det i Almindelighed er muligt for Rigsdagen. I Reglen leenes der med Hensyn til de forskjellige Tillægsbevillingslove ikke Rigsdagen megen Tid til at undersøge alle de forskjellige Forhold.